EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 15.7.2025.
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko attiecībā uz Gvineju aptur dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošanu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Saskaņā ar Vīzu kodeksa[1] 25.a panta 2. punktu Komisijai vismaz reizi gadā jānovērtē trešo valstu sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā un par to jāziņo Padomei.

Pamatojoties uz minētajiem novērtējumiem un ņemot vērā Komisijas veiktos pasākumus, lai uzlabotu sadarbības līmeni atpakaļuzņemšanas jomā un ES vispārējās attiecības ar attiecīgo trešo valsti, tostarp migrācijas jomā, Komisija var secināt, ka attiecīgā trešā valsts sadarbojas nepietiekami un ka tādēļ ir jārīkojas. Šādā gadījumā Komisijai saskaņā ar Vīzu kodeksa 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktu jāiesniedz priekšlikums Padomes īstenošanas lēmumam, ar kuru uz laiku aptur dažu Vīzu kodeksa noteikumu piemērošanu attiecībā uz minētās trešās valsts valstspiederīgajiem. Komisijai vienmēr jāturpina centieni uzlabot sadarbību ar attiecīgo trešo valsti.

• Gvinejas gadījums

ES 2017. gada jūlijā noslēdza atpakaļuzņemšanas nolīgumu ar Gvineju (“Labā prakse efektīvai atgriešanas procedūras īstenošanai”). Kopš tā laika notikušas septiņas apvienotās darba grupas sanāksmes nolūkā uzraudzīt nolīguma īstenošanu, un pēdējā no tām notika 2024. gada 19. decembrī. Ņemot vērā politisko situāciju valstī, iesaiste tika apturēta 2021. gada septembrī un atsākta 2023. gada decembrī. Lai gan Gvinejas iestādes atkārtoti apstiprināja savu nodomu sadarboties atpakaļuzņemšanas jomā, tās nebija gatavas uzņemties lielāko daļu no ES ierosinātajiem konkrētajiem pasākumiem, lai risinātu operatīvās sadarbības problēmas. Jautājums par sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā tika risināts politiskā līmenī Konakri 2024. gada 15. oktobrī sanāksmē starp ES vēstnieku Gvinejā un ārlietu ministru, iekšlietu ministru un premjerministru, kā arī Briselē vairākās augsta līmeņa sanāksmēs, piemēram, Gvinejas ārlietu ministra vizītes laikā 2023. gada 23. oktobrī, Komisijas un EĀDD sanāksmēs ar Gvinejas vēstnieku un ārlietu ministru attiecīgi 2024. gada 31. maijā un 26. jūnijā.

Neraugoties uz esošo atpakaļuzņemšanas kārtību un centieniem pastiprināt iesaisti atpakaļuzņemšanas jomā, lielākajā daļā dalībvalstu sadarbība joprojām ir nepietiekama un ir ievērojami pasliktinājusies kopš 2023. gada beigām un visā 2024. gada novērtēšanas periodā. Kopīgās darba grupas 6. un 7. sanāksmē 2024. gada jūlijā un decembrī Eiropas Savienība Gvinejai nodeva skaidru vēstījumu par nepieciešamību uzlabot sadarbību un pilnībā īstenot atpakaļuzņemšanas mehānismu, efektīvi īstenot saskaņotās procedūras to Gvinejas iedzīvotāju identificēšanai, kuriem nav tiesību uzturēties ES, un ātri izdot pagaidu ceļošanas dokumentus pēc tam, kad personas ir identificētas, lai tās atpakaļuzņemšanas mehānismā noteiktajos termiņos varētu atgriezt gan brīvprātīgi, gan piespiedu kārtā. Gvinejas iestādēm tika iesniegts saraksts ar vēl neizskatītajiem atpakaļuzņemšanas pieprasījumiem no 13 dalībvalstīm un vienas asociētās Šengenas līguma valsts. Šie pasākumi nepalīdzēja uzlabot sadarbību pārskata periodā.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

Gvinejas sadarbība tādu savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanas jomā, par kuriem konstatēts, ka tie nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, nav pietiekama, par ko liecina tādi rādītāji kā atgriešanas rādītājs[2] 3 % apmērā 2024. gadā (samazinājums no 5 % 2023. gadā), sadarbības kvalitātes būtiska samazināšanās identifikācijas procedūrā, pagaidu ceļošanas dokumentu izdošanas rādītāja[3] samazināšanās un sadarbības acīmredzama pasliktināšanās atgriešanas operāciju jomā. Pārskata periodā dalībvalstis saskārās ar pastāvīgām un pieaugošām problēmām saistībā ar atpakaļuzņemšanas mehānisma ar Gvineju efektīvu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz personām bez dokumentiem. Nepietiekamā sadarbības līmeņa no Gvinejas puses rezultātā bieži tiek pārkāpti arī ar atpakaļuzņemšanu saistītie Samoa nolīguma[4] noteikumi, kas provizoriski piemērojami no 2024. gada 1. janvāra, tostarp Gvinejai, jo īpaši attiecībā uz pagaidu ceļošanas dokumentu izdošanas termiņu pēc identifikācijas pieprasījuma iesniegšanas.

Saistībā ar regulārajiem novērtējumiem, ko Komisija veic kopš 2020. gada, un pamatojoties uz dalībvalstu sniegtiem datiem un informāciju, diskusijās attiecīgajās Padomes darba grupās un ekspertu grupu sanāksmēs iegūtu informāciju, kā arī citu Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru novērtējumiem, dalībvalstis ziņoja par vairākiem jautājumiem, kas kavē dažādus atpakaļuzņemšanas procesa posmus, tostarp saistībā ar Gvinejas valstspiederīgo identifikāciju, ceļošanas dokumentu izsniegšanu un atgriešanas operācijām. Tas ir radījis ļoti ievērojamu neizskatīto lietu skaitu dalībvalstīs.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, kā arī uzlabojumu trūkumu, neraugoties uz ES un tās dalībvalstu līdz šim veiktajiem pasākumiem nolūkā uzlabot sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā, tiek uzskatīts, ka Gvinejas sadarbība ar ES atpakaļuzņemšanas jomā nav pietiekama.

- **Savienības vispārējās attiecības ar Gvineju**

Gvineja ir viena no tām valstīm, no kuras uz ES izceļo visvairāk neatbilstīgo migrantu. Neraugoties uz to, ka neatbilstīgo ieceļotāju skaits ES ir ievērojami samazinājies salīdzinājumā ar 2023. gadu, 2024. gadā novērtēto valstu vidū Gvinejas valstspiederīgie skaitliski joprojām veidoja astoto lielāko grupu ar identificētu valstspiederību – 8388 neatbilstīgi ieceļotāji.

ES un Gvineja uztur attiecības politikas, ekonomikas, tirdzniecības un sadarbības jomā. Šo attiecību pamatā tagad ir Samoa nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizāciju.

ES veido Gvinejas lielāko tirgu un ir tās lielākā piegādātāja, un tā joprojām ir svarīga ekonomiskā partnere.

[2] Atgriešanas rādītājs ir to trešo valstu valstspiederīgo skaits, kas faktiski atgriezti pēc rīkojuma atstāt Savienību un kas izteikts kā procentuālā daļa no to trešo valstu valstspiederīgo skaita, attiecībā uz kuriem tika izdoti atgriešanas lēmumi.

[3] Pagaidu ceļošanas dokumentu izdošanas rādītājs ir trešo valstu izdoto ceļošanas dokumentu skaits, kas izteikts procentos no dalībvalstu iesniegto atpakaļuzņemšanas pieprasījumu skaita.

[4] Partnerības nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizācijas dalībvalstīm, no otras puses (OV L, 2023/2862, 28.12.2023.).

Tirdzniecības jomā Gvinejas un ES sadarbību reglamentē ES vispārējā preferenču shēma (VPS)[5]. Taču jāņem vērā, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgums (EPN), kas 2014. gada jūlijā tika pieņemts ar Rietumāfrikas valstīm, vēl nav stājies spēkā.

Būtu jāapsver arī Gvinejas ģeopolitiskā orientācija, ņemot vērā tās iespējamo ietekmi uz migrācijas jautājumiem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un ņemot vērā uzlabojumu trūkumu, neraugoties uz Komisijas veiktajiem pastāvīgajiem pasākumiem nolūkā uzlabot sadarbību, un ņemot vērā ES vispārējās attiecības ar Gvineju, tiek uzskatīts, ka Gvinejas sadarbība ar ES atpakaļuzņemšanas jomā nav pietiekama un ka ir jāveic pasākumi šajā jomā.

- **Vīzu pasākumi**

Pasākumu piemērošanas joma

Ar Padomes īstenošanas lēmumu būtu uz laiku jāaptur dažu Vīzu kodeksa noteikumu piemērošana Gvinejas valstspiederīgajiem. Tomēr apturēšanai nebūtu jāattiecas uz (mobilu) ES pilsoņu ģimenes locekļiem no Gvinejas, uz kuriem attiecas Direktīva 2004/38/EK[6], un uz to trešo valstu valstspiederīgo ģimenes locekļiem no Gvinejas, kuriem ir tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā ES pilsoņiem saskaņā ar nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgo trešo valsti, no otras puses.

Vīzu pasākumu saturs

Gvinejas nepietiekamā sadarbošanās atpakaļuzņemšanas jomā pamato to, ka uz laiku tiek apturēta visu Vīzu kodeksa 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktā minēto pantu piemērošana: iespēja atteikties no prasībām attiecībā uz apliecinošajiem dokumentiem, kas jāiesniedz 14. panta 6. punktā minētajiem vīzas pieteikuma iesniedzējiem; 23. panta 1. punktā minētais vispārējais 15 kalendāro dienu apstrādes periods (kas līdz ar to arī izslēdz iespēju piemērot noteikumu, ar ko šo termiņu tikai atsevišķos gadījumos atļauj pagarināt līdz, ilgākais, 45 dienām; tas nozīmē, ka 45 dienas ir apstrādes standarta periods); vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšana saskaņā ar 24. panta 2. un 2.c punktu un fakultatīvas vīzu nodevas atcelšana diplomātisko un dienesta pasu turētājiem saskaņā ar 16. panta 5. punkta b) apakšpunktu.

Vīzu pasākumu piemērošanas periods

Vīzu kodeksā ir paredzēts, ka vīzu pasākumus piemēro uz laiku, bet nav pienākuma īstenošanas lēmumā norādīt konkrētu šo pasākumu piemērošanas periodu. Taču saskaņā ar Vīzu kodeksa 25.a panta 6. punktu Komisijai regulāri jānovērtē progress atpakaļuzņemšanas sadarbības jomā, pamatojoties uz Vīzu kodeksa 25.a panta 2. punktā noteiktajiem rādītājiem, tostarp palīdzības sniegšanā attiecībā uz to personu, kuras nelikumīgi uzturas dalībvalstu

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 978/2012 (2012. gada 25. oktobris) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 (OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.).

[6] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

teritorijā, identifikāciju, ceļošanas dokumentu savlaicīgu izsniegšanu un atgriešanas operāciju organizēšanu. Komisija ziņos, vai attiecībā uz atpakaļuzņemšanu ir bijuši būtiski un ilgstoši uzlabojumi sadarbībā ar attiecīgo trešo valsti, un, ņemot vērā ES vispārējās attiecības ar minēto trešo valsti, var vai nu atsaukt Padomes nepieņemtos priekšlikumus vai arī iesniegt Padomei priekšlikumu atcelt vai grozīt konkrēto īstenošanas lēmumu. Turpretī, ja sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā joprojām būs neapmierinoša, Komisija apsvērs mehānisma otrā posma iedarbināšanu, kā paredzēts Vīzu kodeksa 25.a panta 5. punkta b) apakšpunktā.

Saskaņā ar Vīzu kodeksa 25.a panta 7. punktu vēlākais sešu mēnešu laikā pēc īstenošanas lēmuma stāšanās spēkā Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas panākts attiecībā uz minētās trešās valsts sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Ierosinātais lēmums atbilst Vīzu kodeksam, kurā noteikti saskaņotie kopējās vīzu politikas noteikumi, ar ko reglamentē procedūras un nosacījumus vīzu izsniegšanai, ja plānotā uzturēšanās dalībvalstu teritorijā nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā.

ES attiecībā uz migrāciju un piespiedu pārvietošanu veicina visaptverošu pieeju, kuras pamatā ir kopīgas vērtības un pienākumi. 2024. gada maijā pieņemtais Migrācijas un patvēruma pakts piedāvā visaptverošu pieeju, kuras mērķis ir stiprināt un integrēt galvenās ES rīcībpolitikas migrācijas, patvēruma, robežu pārvaldības un integrācijas jomā, un viens no tā pīlāriem iekļauj migrāciju starptautiskās partnerībās nolūkā novērst neatbilstīgu izceļošanu, apkarot migrantu kontrabandu, sadarboties atpakaļuzņemšanas jomā un veicināt likumīgas migrācijas iespējas.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Dalībvalstu un trešo valstu sadarbība attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, kuri uzturas nelikumīgi, ir svarīgs ES ārējo attiecību elements. Lai stiprinātu šādas visaptverošas partnerības un nodrošinātu pilnīgu sadarbību ar trešām valstīm, Eiropadome ir nemitīgi aicinājusi ES mobilizēt visus pieejamos instrumentus, tostarp sadarbību attīstības jomā, tirdzniecību un vīzu pasākumus[7]. Tā kā tiek apsvērti iespējamie ierobežojošie vīzu pasākumi, Vīzu kodeksa 25.a pantā ir noteikts, ka Komisijai ir jāņem vērā ES vispārējās attiecības ar attiecīgo trešo valsti, tostarp migrācijas jomā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), 25.a panta 5. punkta a) apakšpunkts.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Neattiecas.

- **Proporcionalitāte**

Ierosinātie pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot Gvinejas sadarbību attiecībā uz tādu trešās valsts valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, kuri uzturas nelikumīgi, ir samērīgi ar izvirzīto mērķi. Šie pasākumi neietekmē iespēju pieteikuma iesniedzējiem iesniegt vīzas pieteikumu un saņemt

[7] EUCO 22/21 (17)

vīzu, bet aptver dažus vīzas izsniegšanas procedūras aspektus. Turklāt dažas personu kategorijas ir izslēgtas no šā lēmuma darbības jomas.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Neattiecas.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Neattiecas.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neattiecas.

- **Ietekmes novērtējums**

Neattiecas.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Neattiecas.

- **Pamattiesības**

Ierosinātie pasākumi neietekmē iespēju iesniegt vīzas pieteikumu un saņemt vīzu un ievēro pieteikuma iesniedzēju pamattiesības, jo īpaši ģimenes dzīves neaizskaramību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Neattiecas.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Nepiemēro.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Nepiemēro.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

1. pantā ir definēta ierosinātā īstenošanas lēmuma darbības joma.

Panta 1. un 2. punktā ir precizēts, ka to piemēro tikai tiem Gvinejas valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība, nevis tiem, uz kuriem attiecas atbrīvojums, pamatojoties uz Regulas (ES) 2018/1806 4. vai 6. pantu.

Panta 3. punktā paredzēts atbrīvojums no ierosinātā lēmuma darbības jomas attiecībā uz tiem vīzas pieteikuma iesniedzējiem, kuri ir Savienības pilsoņa ģimenes locekļi un uz kuriem attiecas Direktīva 2004/38/EK, un tāda trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļi, kam ir tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā Savienības pilsoņiem saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešo valsti, no otras puses.

Panta 4. punktā precizēts, ka ierosinātais lēmums neskar dalībvalstu starptautiskās saistības.

2. pantā noteikts, ka Gvinejas valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas ierosinātais lēmums, uz laiku tiek apturēta šādu Vīzu kodeksa noteikumu piemērošana:

– iespēja dalībvalstīm atteikties no prasības par pilna apliecinošo dokumentu kopuma iesniegšanu. Tas nozīmē, ka visiem pieteikuma iesniedzējiem par katru pieteikumu būs jāiesniedz pilns apliecinošo dokumentu kopums, kas apliecina Šengenas Robežu kodeksā noteikto ieceļošanas nosacījumu izpildi;

– iespēja dalībvalstīm atcelt vīzas nodevu diplomātisko un dienesta pasu turētājiem. Šai pieteikuma iesniedzēju kategorijai tiks piemērota standarta vīzas nodeva 90 EUR apmērā;

– standarta 15 dienu apstrādes laiks lēmuma pieņemšanai par pieteikumu. Tas nozīmē, ka dalībvalstu rīcībā būs 45 dienas, lai lemtu par pieteikumiem;

– noteikumi par vairākkārtējas ieceļošanas vīzas izsniegšanu. Tas nozīmē, ka principā tiks izsniegtas tikai vienreizējas ieceļošanas vīzas.

3. pantā ir iekļauts ierosinātā lēmuma adresātu saraksts, t. i., attiecīgās dalībvalstis.

2025/0228 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko attiecībā uz Gvineju aptur dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)[8], un jo īpaši tās 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

1) Gvinejas un dalībvalstu sadarbības līmenis neatbilstīgo migrantu atpakaļuzņemšanas jomā tika novērtēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009 25.a panta 2. punktu, un tika uzskatīts, ka Gvineja nav sadarbojusies pietiekami. Ir vajadzīgi būtiski uzlabojumi sadarbībā visos atpakaļuzņemšanas procesa posmos, tostarp, lai nodrošinātu, ka Gvineja efektīvi, laikus un paredzamā veidā sadarbojas identifikācijas, pagaidu ceļošanas dokumentu izsniegšanas un atgriešanas operāciju jomā saskaņā ar atpakaļuzņemšanas mehānismu.

2) Joprojām pastāv problēmas saistībā ar to Gvinejas valstspiederīgo identifikāciju un atgriešanu, kuri nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, jo Gvinejas iestādes nereaģē uz atpakaļuzņemšanas pieprasījumiem gan personu ar dokumentiem, gan personu bez tiem gadījumos, kā arī ir grūtības izsniegt pagaidu ceļošanas dokumentus, kas bieži vien netiek nodrošināti pat gadījumos, kad valstspiederība iepriekš ir apstiprināta, un grūtības ar atgriešanas operāciju organizēšanu ar ieplānotiem lidojumiem un čarterreisiem. Saistībā ar minētajām problēmām būtu arī jāņem vērā, ka no valstīm, kas novērtētas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009 25.a panta 2. punktu, Gvinejas valstspiederīgie veido astoto lielāko daļu no visiem Savienībā neatbilstīgi ieceļojušajiem, un ir izveidojies ievērojams neizskatīto atpakaļuzņemšanas lietu skaits.

3) Ņemot vērā dažādos Komisijas līdz šim veiktos pasākumus nolūkā uzlabot Gvinejas sadarbības līmeni atpakaļuzņemšanas jomā un Savienības vispārējās attiecības ar minēto trešo valsti, Komisija uzskata, ka Gvineja nesadarbojas pietiekami un tādēļ ir jārīkojas.

4) Tāpēc būtu jāaptur dažu Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošana attiecībā uz Gvinejas valstspiederīgajiem, uz kuriem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1806[9] attiecas vīzas prasība. Mērķis ir mudināt Gvineju

---

8 OV L 243, 15.9.2009, 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1806 (2018. gada 14. novembris), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā

veikt nepieciešamos pasākumus nolūkā uzlabot sadarbību atpakaļuzņemšanas jautājumos.

5) Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 810/2009 25.a panta 5. punktam ir lietderīgi noteikt, ka tiek apturēta iespēja atteikties no prasības attiecībā uz apliecinošajiem dokumentiem, kas jāiesniedz 14. panta 6. punktā minētajiem vīzas pieteikuma iesniedzējiem, 23. panta 1. punktā minētā vispārējā 15 kalendāro dienu apstrādes perioda piemērošana (kas līdz ar to arī izslēdz iespēju piemērot noteikumu, ar ko šo termiņu tikai atsevišķos gadījumos atļauj pagarināt līdz, ilgākais, 45 dienām; tas nozīmē, ka 45 dienas ir apstrādes standarta periods), vairākkārtējas ieceļošanas vīzu saskaņā ar 24. panta 2. un 2.c punktu izsniegšana un fakultatīvas vīzu nodevas atcelšana diplomātisko un dienesta pasu turētājiem saskaņā ar 16. panta 5. punkta b) apakšpunktu.

6) Šim lēmumam nebūtu jāietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK[10] piemērošana, ar ko tiesības brīvi pārvietoties attiecina arī uz ģimenes locekļiem neatkarīgi no viņu valstspiederības, kad tie pavada Savienības pilsoni vai pievienojas Savienības pilsonim. Tādējādi šis lēmums nebūtu jāpiemēro tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļiem, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, vai tāda trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļiem, kam ir tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā Savienības pilsoņiem saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un trešo valsti.

7) Šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tostarp kā tādu starptautisku starpvaldību organizāciju vai starptautisku konferenču uzņēmējvalstīm, kuras sasauc Apvienoto Nāciju Organizācija vai citas starptautiskas starpvaldību organizācijas, ko uzņem dalībvalstis. Tādējādi apturēšana nebūtu jāpiemēro Gvinejas valstspiederīgajiem, kuri iesniedz vīzas pieteikumu, ciktāl tas nepieciešams, lai dalībvalstis pildītu savus pienākumus kā šādu organizāciju vai šādu konferenču uzņēmējvalstis.

8) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tā kā šis lēmums pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo lēmumu, izlemj, vai tā šo lēmumu ieviesīs savos tiesību aktos.

9) Šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK[11]. Tādēļ Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Īrijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.

10) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu

---

arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas (kodificēta redakcija) (OV L 303, 28.11.2018., 39. lpp.), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj.

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.), ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

[11] Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.), ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[12] šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK[13] 1. panta B. punktā.

11) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[14] šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK[15] 3. pantu.

12) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[16] šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES[17] 3. pantu.

13) Attiecībā uz Kipru šis lēmums ir uzskatāms par aktu, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Šo lēmumu piemēro Gvinejas valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1806.

2. Šo lēmumu nepiemēro Gvinejas valstspiederīgajiem, kuri ir atbrīvoti no vīzas prasības saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1806 4. vai 6. pantu.

3. Šo lēmumu nepiemēro Gvinejas valstspiederīgajiem, kuri iesniedz vīzas pieteikumu un kuri ir Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, vai tādiem trešās valsts valstspiederīgajiem, kuriem ir tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā Savienības pilsoņiem saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un trešo valsti.

---

12 OV L 176, 10.7.1999, 36. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

13 Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.), ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

15 Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.), ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

16 OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

17 Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.), ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

4. Šo lēmumu piemēro, neskarot gadījumus, kad dalībvalstij ir saistošs starptautisko tiesību pienākums, proti:

a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;

b) kā tādas starptautiskas konferences uzņēmējvalstij, ko sasauc vai kas notiek Apvienoto Nāciju Organizācijas vai citas starptautiskas starpvaldību organizācijas, ko uzņem dalībvalsts, aizgādībā;

c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti;

d) ievērojot 1929. gada Samierināšanās līgumu (Laterāna pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija, ar jaunākajiem grozījumiem.

2. pants

Uz laiku aptur šādu Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošanu:

a) 14. panta 6. punkts;

b) 16. panta 5. punkta b) apakšpunkts;

c) 23. panta 1. punkts;

d) 24. panta 2. un 2.c punkts.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei, Bulgārijas Republikai, Čehijas Republikai, Vācijas Federatīvajai Republikai, Igaunijas Republikai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Horvātijas Republikai, Itālijas Republikai, Kipras Republikai, Latvijas Republikai, Lietuvas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Maltas Republikai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Polijas Republikai, Portugāles Republikai, Rumānijai, Slovēnijas Republikai, Slovākijas Republikai, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs